

РЕШЕНИЕ

№ 14167

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7351** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „ОЛИВА“ АД срещу Българска агенция по безопасност на храните за заплащане на обезщетение за имуществени вреди – претърпяна загуба от оттеглени незаконосъобразни административни актове, издадени от длъжностно лице – инспектор към ОБДХ В. Т. По делото е постъпил отговор на исковата молба от Българска агенция по безопасност на храните, с който се възразява за пасивната легитимация на БАБХ по делото, тъй като се твърди вредите да се произтекли от акт на длъжностно лице от структурата на ОБДХ В. Т., която е самостоятелно юридическо лице. С разпореждане от 07.12.2023г. на ищеца са дадени указания по реда на чл.205, ал.2 АПК. В изпълнение на указанията, с молба от 22.12.2023г. ищецът заявява, че като ответник по делото следва да се конституира ОБДХ В. Т. и насочва иска си срещу него. С разпореждане от 08.01.2024г. на основание чл.205, ал.2 АПК като ответник по делото е конституирана Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], като досегашният ответник - Българска агенция по безопасност на храните, е заличен.

Ищецът твърди, че в качеството си на купувач е сключил договор за покупко-продажба № О-122-896-S/24.02.2023г. с „HUMANS G. S. L.“, L., U. K. (като продавач) за закупуване на суров слънчоглед с украински произход по правилата на FOSFA 28, за хиляда метрични тона суров слънчоглед, реколта 2022г., който да бъде доставен в периода 01.03.2023г. – 31.03.2023г. Твърди, че задължение на купувача е да заплати дължимата цена, както и да извърши разтоварване на стоката веднага след пристигане на камиона, като разтоварната норма следва да бъде 100

метрични тона на ден. Твърди, че продавачът е изпълнил задължението си и стоката е превозена и доставена до базата на „ОЛИВА“ АД в [населено място] в периода 07.04.2023г. – 11.04.2023г. Твърди, че не е могъл да изпълни задължението си и да предприеме веднага разтоварване на камионите, тъй като след извършени проверки на място от старши инспектор към ОБДХ – В. Т. на 10.04.2023г. и 11.04.2023г., са издадени от него: Разпореждане за забрана № 303/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 304/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 305/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 306/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 352/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 353/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 354/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 355/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 356/11.04.2023г. и Разпореждане за забрана № 357/11.04.2023г., с които е забранено транспортиране, търговия, пускане на пазара и преработка на суров слънчоглед, като на основание наложените забрани, камионите са пломбирани от Агенция Митници. Взети са проби от товара, които са изпратени за изследване. Ищецът оспорил пред административен съд – П. цитираните разпореждания. В хода на образуваните дела, тези актове били оттеглени от органа, който ги е издал с нови актове – разпореждания за насочване на храни от 28.04.2023г. От този момент, ищецът могъл да разтовари доставената стока. Твърди, че за периода от 10-11.04.2023г. до 28.04.2023г. товарът незаконнообразно е бил задържан съгласно горесцитираните разпореждания, тъй като стоката е разполагала с необходимите документи и е отговаряла на законовите изисквания. При липса на данни за извършено нарушение твърди, че незаконнообразно е бил възпрепятстван от действията на административния орган да изпълни задълженията си по договора и веднага след пристигане да пристъпи към разтоварване на камионите. Заради това неизпълнение е платил на продавача уговорената неустойка за дните на забава при разтоварване на камионите общо в размер на 11 010 щатски долара с легова равностойност от 19 701,40 лева, която сума претендира като обезщетение за претърпените вреди от оттеглените административни актове, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 31.07.2023г., до окончателното изплащане. Прави искане и съдът на основание чл.204, ал.3 АПК да установи незаконнообразността на оттеглените актове – горесцитираните разпореждания за забрана.

Ответникът - Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], чрез своя пълномощник подава писмен отговор, с който оспорва иска. Поддържа, че разпорежданията за забрана са издадени, не поради констатираните нарушения, а в изпълнение на Заповед № РД11-790/03.04.2023г. на изпълнителния директор на БАБХ и за осъществяване на възложените правомощия да се осъществява контрол на всички пратки на зърно с произход У., за които е получено уведомление от регионалните митнически поделения. По тези възражения поддържа, че актовете не са незаконнообразни. Оспорва и ищецът да е претърпял посочените в исковата молба имуществени вреди, както и да е налице причинна връзка с издадените актове.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че исковата молба е недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

По делото не са спорни следните обстоятелства, които се установяват и от събраните писмени доказателства:

От приетите като писмени доказателства декларации за допускане за свободно обращение и специален режим – употреба за специфични цели – декларация за специфична употреба, се установява, че на 07.04.2023г. са доставени в базата на „ОЛИВА“ АД (като купувач) в [населено място], 22510/22460 кг. слънчоглед, натоварени на камиони HRE298/V657LG. Стоката е износ от У., а продавач – Humans G. C. L., дружество регистрирано във Великобритания, с адрес: L., 71-75

S. S., C. Garden.

Последвали са още следните доставки: на 07.04.2023г. са доставени 21630/21580 кг. слънчоглед натоварени на камиони С./С.; 22150/22100 кг. слънчоглед натоварени на камиони С./С. и 21950/21900 кг. слънчоглед натоварени на камиони С./С.; на 10.04.2023г. са доставени 21300/21250 кг. слънчоглед натоварени на камиони А./А. и 21590/21540 кг. слънчоглед натоварени на камиони А./А.; на 10.04.2023г. са доставени 21870/21820 кг. слънчоглед натоварени на камиони В./В., 22350/22300 кг. слънчоглед натоварени на камиони В./В. и 22610/22560 кг. слънчоглед натоварени на камиони В./В..

На 10.04.2023г. и на 11.04.2023г., в производствената база на ищеца „Олива“ АД в [населено място], е извършена проверка от старши инспектор при ответника – ОБДХ – В. Т. – Ц. Й., който е издал приложените по делото Разпореждане за забрана № 303/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 304/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 305/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 306/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 352/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 353/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 354/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 355/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 356/11.04.2023г. и Разпореждане за забрана № 357/11.04.2023г.

В присъствието на представител на ищеца са взети проби от доставения слънчоглед, за което са издадени приложените Акт за вземане на проби от 10.04.2023г. и 11.04.2023г. (по един за всяко отделно разпореждане за забрана), като в актовете за вземане на проби са цитирани регистрационните номера на камионите, от които е взета пробата, както и разпореждането за забрана, с което е забранено разпореждането с товара от съответния камион. Посочено е, че пробите се изпращат за изпитване в ЦЛХИК [населено място].

Не е спорно, а и от приетите като писмени доказателства – разпореждания за насочване на храни издадени на 28.04.2023г. от същия служител – инспектор в ОБДХ В. Т., съгласно Приложение № 16-Образец КХ № 16, задържаните количества слънчоглед са насочени за преработка. Във всяко от разпорежданията са посочени съответните камиони и задържаните с тях количества слънчоглед, както и мястото им на задържане – обекта на „Олива“ АД. Посочените причини са: „Представяне на резултати от лабораторни изпитвания, без да са установени несъответствия по изследваните показатели.“

Разпорежданията за забрана са оспорени от „Олива“ АД пред АС - Плевен, като образуваните съдебни дела 344/2023г., 345/2023г., 346/2023г., 347/2023г., 330/2023г., 339/2023г., 340/2023г., 341/2023г., 342/2023г. и 343/2023г., са прекратени с влезли в сила определения.

Приета е като писмени доказателства електронна кореспонденция – изпратено писмо на 26.04.2023г. от [електронна поща] до [електронна поща], в което е посочено, че се касае за камиони Humans. Записано е, че шофьорите на камионите искат плащане за престоя, като съгласно уговорката с превозвачите, таксата за демюрейдж/престой за територията на У. възлиза на 100 евро на ден. Посочени са дните престой, до датата на писмото и начислената до момента такса.

Прието е като писмено доказателство потвърждение от Humans G. S. L., за получена от „Олива“ АД сума в размер на 11010 щатски долара – за престой/демюрейдж на камиони. Приложена е и издадената фактура за плащането - № 0505/458 от 05.05.2023г. на стойност 11 010 щатски долара, с издател - Humans G. S. L., получател - „Олива“ АД и описание (основание): Плащане на демюрейдж за камионите А./А., А./А., В./В., В./В., HRE298/V657LG, В./В., В./В., С./С., С./С. и С./С.. Вещото лице по изслушаната по делото съдебно-икономическа експертиза, потвърждава, че на 11.05.2023г. е получено плащането извършено от ищеца „Олива“ АД в полза на Humans G. S. L., за сумата по цитираната фактура. Вещото лице дава заключение и, че съгласно предоставените

счетоводни данни от ищеца, за периода 15.03.2023г. – 15.05.2023г., „Олива“ АД е извършвало плащания на Humans G. C. L., за получени доставки по внос на слънчоглед възлизаци на общо 562 767 щатски долара (с левова равностойност 1 010 904,24 лв.).

С разпореждане от 12.07.2024г., съдът е изключил на основание чл.183, ал.1 ГПК от доказателствата по делото представения от ищеца с исковата молба препис от договор за покупко-продажба № О-122-896-S/24.02.2023г. с „HUMANS G. C. L.“, тъй като не е представил оригинал, с оглед изричното искане на ответника.

Разпитаната като свидетел М. К. Константиnescу (чрез преводач), работеща в „Олива“ АД, дава показания, че знае дружеството Humans G. C. L., тъй като „Олива“ АД е имало търговски взаимоотношения с него, във връзка с продажба на слънчогледови семена за производство на олио. Свидетелства, че кореспонденцията във връзка със сключването на договорите с международни партньори, е осъществявана по имейл. Разяснява и, че съгласно общите условия на транспортните договори се предвижда твърда такса от 100 евро на ден, за един камион, за периода, в който камионът не работи. Задължение на купувача е да разтовари стоката и да освободи камионите възможно най-бързо, като в противен случай се начисляват тези такси.

Приети са още като писмени доказателства – Заповед № РД11-790/03.04.2023г., издадена от изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл.3, ал.1, т.8 от ЗБАБХ и във връзка със сигнали от НАЗ за нерегламентиран внос на зърно от пшеница, царевица и слънчоглед за преработка от У., е наредено в срок от 03.04.2023г. до 03.05.2023г. вкл., директорите на ОБДХ, да създадат организация за осъществяване на официален контрол на всички пратки зърно от пшеница, царевица и слънчоглед, за преработка с произход У., за които е получено уведомление от регионалните митнически подразделения. В раздел V от заповедта „Контрол на храните“, е наредено инспекторите при ОБДХ да участват в съвместни проверки, като извършват документална, физическа и проверка за идентичност на пратката, на мястото на местоназначението ѝ. От всяка пратка с произход У., да се вземат проби за лабораторен анализ с Акт за вземане на проби, в който да се посочва вида на храната, лабораторията към която се насочва и количеството на пробата. Пратката да се поставя под възбрана до получаване на резултатите от лабораторните изпитвания. Към заповедта са приложени писмо от зам. министър на земеделието от 24.02.2023г. и сигнал от Национална асоциация на зърнопроизводителите, адресиран до министъра на земеделието.

От писмо от 02.06.2026г. на изпълнителния директор на БАБХ се установява, че Заповед № РД11-790/03.04.2023г., не е била оттеглена или отменена.

Изискана е, съответно е представена от Агенция „Митници“, Инструкция за взаимодействие между Агенция „Митници“ и Българска агенция по безопасност на храните за повишаване ефективността на контрола на търговските пратки с рег.№ 1601/50 от 08.06.2012г.

В настоящото производство са приети за послужване цитираните по-горе административни дела на АС – Плевен - 344/2023г., 345/2023г., 346/2023г., 347/2023г., 330/2023г., 339/2023г., 340/2023г., 341/2023г., 342/2023г. и 343/2023г.

Други доказателства, относими към предмета на доказване по делото, не са ангажирани.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Държавата и общините, съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Отговорността на държавата има обективен характер и се

реализира чрез заплащане на обезщетение, което съгласно чл.4 от ЗОДОВ се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове. Доказването на вредите и на причинно-следствената връзка между тях и незаконосъобразния акт, е в тежест на ищеца, сезирал съда с иск за заплащане на обезщетение по реда на този закон.

На основание чл.203, ал.1 АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на АПК. Процесуалните предпоставки за предявяване на исковите по реда на глава единадесета са посочени в разпоредбата на чл.204 АПК съгласно която, искът за обезщетение би бил допустим: а) когато оспореният административен акт е вече отменен от горестоящия административен орган или от съда, пред който е оспорен - чл. 204, ал. 1 АПК; б) когато се иска обезщетяване за вреди, причинени от нищожен или оттеглен административен акт - чл. 204, ал. 3 АПК и в) когато се иска обезщетяване за вреди, причинени от незаконосъобразни действия или бездействия на длъжностни лица при упражняване на административната им дейност – чл. 204, ал. 4.

С определение № 10580/29.10.2025г. по адм.дело № 9443/2025г. на ВАС, Трето отделение, е отменено определение № 18573/30.05.2025г. и делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия. ВАС е приел, че предявеният иск е допустим, тъй като вредите се претендират от „оттеглени/отменени“ разпореждания за забрана, с издаването на последващите разпореждания за насочване на храни.

На основание чл.224 АПК, указанията на ВАС по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото.

В тази връзка предявените иски са допустими и следва да се разгледат по същество, като съдът следва на основание чл.204, ал.3 АПК, в мотивите на съдебното решение да се произнесе първо по въпроса за законосъобразността на оттеглените разпореждания за забрана.

Същите са приложени по делото. Издадени са на основание чл.24, ал.1 от Закона за управление на агрохранителната верига (ЗУАХВ) и чл.138, пар.2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2017/625 и с тях е забранено транспортиране, търговия, пускане на пазара и преработка на суров слънчоглед /цяло зърно/ с произход У., като не се спори, че това са количествата доставени с цитираните по-горе камиони, за които са издадени декларациите. Посочено е, че стоките се намират в обект за производство на нерафинирани растителни масла и белене на слънчогледови семки на „Олива“ АД в [населено място]. Актовете са издадени по бланка Образец КХ № 17 от Приложение № 17 към Заповед № РД 11-1696/24.07.2020г. на изп. директор на БАБХ, „Поради следните причини: Заповед № РД11-790/03.04.2023г. на изпълнителният директор на БАБХ, Уведомление № 26/07.04.2023г. от Агенция Митници, Териториална дирекция-Митница Р.“. Графата „С което е нарушен/са нарушени:“, в която се посочват съответните разпоредби и нормативни актове, които са нарушени, е оставена празна. По-нататък, по образец следва текстът, че описаните храни се оставят на съхранение в обекта при подходящи температурни условия до получаване на резултати от лабораторни изпитвания и окончателната преценка за начина на тяхната реализация.

На основание чл.25, ал.3 от ЗУАХВ, цитираните по-горе Разпореждания за забрана са индивидуални административни актове, които могат да се обжалват по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146

АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Процесните разпореждания за забрана са издадени на основание чл.24, ал.1, вр. чл.25, ал.1, т.2 от ЗУАХВ и чл. 138, параграф 2, букви "г", "ж" и "и" от Регламент (ЕС) 2017/625. Нормите гласят, че мерките по чл. 138, параграф 2, букви "г", "ж" и "и" от Регламент (ЕС) 2017/625 (в случая мярка по буква „г“), се прилагат с разпореждане от длъжностното лице, осъществяващо официален контрол. Съгласно чл.24, ал.1 от ЗУАХВ, ръководителите на съответните ведомства по чл. 7, в рамките на тяхната компетентност и в зависимост от тежестта на установените нарушения, прилагат една или няколко от мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

В конкретния случай актовете са издадени от Ц. Й., заемащ длъжността „Старши инспектор“ към ОДБХ – В. Т.. От приетите в административните дела пред АС – Плевен, Заповед № ОСПП-29/24.04.2018г. на изпълнителния директор на БАБХ, както и утвърдена от същия административен орган длъжностна характеристика за длъжността „Старши инспектор“, се установява, че ръководителят на ведомство по чл.7, ал.1 от ЗУАХВ – Изпълнителния директор на БАБХ, е оправомощил с т.5 от раздел 5 от утвърдената от него длъжностна характеристика, служителите на длъжност „Старши инспектор“, да прилагат мерките по чл.25, ал.1 от ЗУАХВ. С процесните разпореждания за забрана са приложени именно мерки по чл.25, ал.1, т.2 от ЗУАХВ, поради което и съдът приема, че са издадени от компетентен орган.

Както беше посочено по-горе, процесните разпореждания за забрана са издадени за прилагане на мярка по чл. 138, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕС) 2017/625. Текстът от регламента оправомощава компетентните органи, при установено несъответствие да предприемат: необходимите действия с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора (чл.138, пар.1, буква „а“), както и подходящи мерки с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие – буква „б“. Мярката по буква „г“ на пар.2, предвижда да се ограничават или забраняват пускането на пазара, движението, въвеждането в Съюза или износа на животни и стоки и забраняват връщането им в държавата членка на изпращане или разпореждат връщането им в държавата членка на изпращане.

За да бъде предприета която и да е от мерките по пар.2, компетентните органи следва да преценят дали е от естество да гарантира спазването на правилата, посочени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625. Цитираната разпоредба предвижда, че Регламентът се прилага по отношение на официалния контрол, извършван за проверка на съответствието с правила — независимо дали са установени на равнището на Съюза, или от държавите членки — с оглед прилагането на законодателството на Съюза в областите, касаещи:

- а) въпросите, свързани с храните и тяхната безопасност, тяхната цялост и здравословност, на всички етапи на производството, преработката и разпространението на храните — включително правилата, с които се цели да се гарантират справедливи търговски практики и да се защитят интересите на потребителите и правото им на информация, — както и уреждащи производството и използването на материали и предмети, предназначени да влизат в контакт с храни;
- б) съзнателното освобождаване в околната среда на генетично модифицирани организми (ГМО) за целите на производството на храни и фуражи;
- в) въпросите, свързани с фуражите и тяхната безопасност на всеки етап на производството, преработката, разпространението и използването на фуражите, включително правилата, с които се цели да се гарантират справедливи търговски практики и да се защитят здравето и интересите на потребителите и правото им на информация;
- г) изискванията по отношение на здравеопазването на животните;
- д) предотвратяване и минимизиране на рисковете за здравето на хората и здравето на животните, произтичащи от страничните животински продукти и производните продукти;
- е) изискванията по отношение на хуманното отношение към животните;
- ж) защитните мерки срещу вредители по растенията;
- з) изискванията за пускането на пазара и използването на продукти за

растителна защита и за устойчивата употреба на пестициди, с изключение на оборудването за прилагане на пестициди; и) биологичното производство и етикетирането на биологични продукти; й) използването и етикетирането на защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер.

Съдът, изхождайки от нормите на чл.138, пар.1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/625, както и чл.1, пар.2 приема, че компетентните органи могат да приложат мярка по пар.2, след като установят несъответствие с правилата касаещи областите изрично уредени в цитирания чл.1, пар.2 от същия Регламент. При установени данни за възможно несъответствие с тези правила, компетентните органи предприемат необходимите действия с цел да се определят произходът и степента на несъответствието и да се установи отговорността на оператора, както и подходящи мерки (в това число и наложената с разпорежданията за забрана мярка по буква „г“) с цел да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие. Този извод се мотивира от изричния текст на цитираните разпоредби от Регламента и систематичното им тълкуване – мерките са посочени в чл.138 – „Действия в случай на установено несъответствие“.

Изхождайки от общото изискване за форма и съдържание на административните актове (чл.59, ал.2 АПК) следва, че при прилагане на мярката на основание чл.25, ал.1, т.2 от ЗУАХВ, вр. чл. 138, параграф 2, букви "г", "ж" и "и" от Регламент (ЕС) 2017/625, длъжностното лице следва да посочи фактическите и правни основания, мотивирали го да издаде акта. В случая длъжностното лице следва да изложи мотиви за установено несъответствие с цитираните по-горе правила касаещи областите изброени в чл.1, пар.2 от Регламент (ЕС) 2017/625, както и, че приложената мярка е подходяща за да се гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие.

В разпорежданията за забрана длъжностното лице изобщо не е посочило, превозът на посочените в актовете количества суров слънчоглед (цяло зърно) с произход У., до несъответствие с правилата на коя от областите посочени в чл.1, пар.2 от Регламента, е довел. Такива мотиви в разпорежданията липсват. Напълно липсват и мотиви, че наложената мярка е от естество да гарантира, че съответният оператор ще коригира несъответствието и ще предотврати повторната поява на такова несъответствие, каквито са установените изисквания на чл.138, пар.1, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2017/625. След като административният акт е издаден на основание чл.25, ал.1, т.2 от ЗУАХВ, за прилагане на мярка по чл. 138, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕС) 2017/625, той следва да бъде мотивиран с наличие именно на предвидените в Регламента основания за налагане на мярката (а именно установено несъответствие с изискванията за посочените в чл.1, пар.2 области) и налагане на мярката за постигане на посочената в чл.138, пар.1, буква „б“ от Регламента цел – да се коригира несъответствието и да се предотврати повторната поява на такова несъответствие. В настоящия случай такива мотиви изобщо не са изложени с цитираните разпореждания за забрана, което представлява съществено нарушение на изискванията за форма на административния акт. Нарушението е съществено, тъй като при липса на изложение на обстоятелствата мотивирали органа да издаде акта, е невъзможно преценката дали са били налице материалноправните предпоставки съгласно Регламент (ЕС) 2017/625, за прилагане на една от мерките по чл. 138, параграф 2, на който органът иначе се е позовал. Допуснатото съществено нарушение мотивира извода на съда, че оттеглените административни актове - Разпореждане за забрана № 303/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 304/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 305/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 306/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 352/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 353/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 354/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 355/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 356/11.04.2023г. и Разпореждане за забрана № 357/11.04.2023г., всички издадени от старши инспектор при ОБДХ – В. Т. – Ц. Й., са незаконосъобразни, тъй като не отговарят на изискванията за форма и мотивираност на административния акт.

След като се установи по делото незаконосъобразността на оттеглените административни

актове, следва да се провери дали са останалите предпоставки за претендираното от ищеца право на обезщетение за имуществени вреди – претърпяна загуба в размер на 11 010 щатски долара с левова равностойност от 19 701,40 лева, причинени от незаконосъобразните административни актове.

От приетите по делото писмени доказателства - потвърждение от Humans G. C. L. и фактура № 0505/458 от 05.05.2023г., както и от заключението на СИЕ се установява, че на 11.05.2023г. е извършено плащане от страна на ищеца „Олива“ АД, в полза на Humans G. C. L., за исковата сума от 11010 щатски долара.

Доказано е и основанието на извършеното плащане – плащане за престой/демюрейдж за камионите, превозвали количествата зърно, предмет на обсъдените по-горе разпоредения за забрана.

Безпротиворечива е съдебната практика, обективирана и в решение № 114 от 26.07.2013 г. на ВКС по т. д. № 255/2012 г., I т. о., ТК, решение № 20 от 25.03.2013 г. на ВКС по т. д. № 206/2012 г., I т. о., ТК и др., че фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало договорно правоотношение между страните, доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката/услугата по вид, стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване. По делото е приложена обсъдената по-горе Търговска фактура № 0505/458 от 05.05.2023г., в която са посочени страните по нея - Humans G. C. L. (издател) и „Олива“ АД (получател). Посочена е стойността - 11010 щатски долара, както и основанието за издаване - плащане на демюрейдж за камионите А./А., А./А., В./В., В./В., HRE298/V657LG, В./В., В./В., С./С., С./С. и С./С.. Това са регистрационните номера на камионите превозвали стоката, предмет на издадените разпоредения за забрана, което се установява от приетите по делото декларации и от текста на самите разпоредения. От заключението на СИЕ се установява, че между двете дружества са налице трайни търговски взаимоотношения - за периода 15.03.2023г. – 15.05.2023г., „Олива“ АД е извършвало плащания на Humans G. C. L., за получени доставки по внос на слънчоглед възлизащи на общо 562 767 щатски долара (с левова равностойност 1 010 904,24 лв.). Редовното осчетоводяване на извършените доставки е аргумент на основание чл.55, ал.1 ТЗ, да се приеме за доказано основанието на което е извършено плащането по Търговска фактура № 0505/458 от 05.05.2023г., а именно – демюрейдж/престой на посочените камиони. От разменената между страните кореспонденция по имейл, в това число писмо на лист 60 от делото), както и от показанията на разпитаната свидетелка М. Константинеску се установява, че плащането за всеки камион е по 100 евро на ден задържане. Тази сума за престоя на камионите, е платена от „Олива“ АД на изпращача Humans G. C. L., поради действието на обсъдените по-горе разпоредения за забрана. С тях е забранено транспортирането, търговията, пускането на пазара и преработката на количествата слънчоглед, с оглед на което и до издаването на разпореденията за насочване на храни, стоката е останала на мястото на запечатване – натоварена на камионите, с които е осъществен превозът. По тези съображения съдът приема, че платената от „Олива“ АД сума в размер на 11 010 щатски долара, представлява вреда – претърпяна загуба за дружеството, тъй като разходът е извършен поради престоя на камионите превозвали доставката на слънчоглед, движението на които стоки е било забранено с незаконосъобразните разпоредения за забрана на старши инспектор към ОДБХ – В. Т.. След като вредата е пряка последица от действието на незаконосъобразните административни актове следва, че същата подлежи на обезщетяване на основание чл.4, ал.1 ЗОДОВ.

По тези съображения искът е основателен и следва да бъде уважен.

По отговорността за разноски:

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ при уважаване на предявения иск, ответникът следва да заплати направените от ищеца разноски в размер на общо 525 лева, от които: 175 лв. – държавни такси, 200 лв. – разноски за вещо лице, 50 лв. – разноски за свидетел и 100 лв. – разноски за преводач. Сумите следва да бъдат съобразени със чл.11, ал.2, вр. чл.12 от Закон за въвеждане на еврото в Р. България.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], **да заплати** на „ОЛИВА“ АД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, сумата от 11 010 щатски долара с левова равностойност от 19 701,40 лева, представляваща имуществена вреда – претърпяна загуба от незаконосъобразни административни актове издадени от старши инспектор към ОБДХ – В. Т. - Разпореждане за забрана № 303/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 304/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 305/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 306/10.04.2023г., Разпореждане за забрана № 352/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 353/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 354/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 355/11.04.2023г., Разпореждане за забрана № 356/11.04.2023г. и Разпореждане за забрана № 357/11.04.2023г., оттеглени от него, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 31.07.2023г., до окончателното изплащане, както и **да заплати** на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, направените разноски в размер на 268,43 евро (525 лева). Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: